

26.74x20.62	1	50	עמוד	ידיעות המפרץ - כותרת	15/01/2016	51441476-2
עו"ד ירון טיקוצקי - 224350						

adyg@.012.net.il

אדי גל

נצא"ן פאוס

סוגיה משפטית:

האם היורשים חייבים בחוב ארנונה ישן?

בפסק דין שניתן לאחרונה קבע בית המשפט כי היורש לא ישלם את מלוא חוב הארנונה של אביו, אלא רק את החוב הנומינלי, משום שהרשות לא נקטה בהליכי גבייה סבירים

האזרח כבר לא בחיים. חשבון ארנונה | צילום: אבי מועלם

האם בן של אב שנפטר, בהיותו יורש יחיד של אביו המנוח, חייב בתשלום חוב הארנונה לדירה של אביו? שאלה עקרונית זו נידונה לאחרונה במסגרת פסק דין שניתן בבית המשפט השלום, ויש לו השלכת רוחב בערים שונות, ומוסר השכל לגבי גביית חובות ארנונה ישנים לנכסים בכל הרשויות.

במקרה שנידון, רוב החוב התיישן, ובית המשפט ביטל חוב מצטבר של כ-450 אלף שקל מארנונה לסך הכל חוב נומינלי בסך 40 אלף שקל. לטענת עו"ד ירון טיקוצקי, המתמחה בנדל"ן, לפסק הדין הזה, שבו בסורפו של דבר היורש לא שילם את כל הסכום שנדרש, יש השלכות רוחב לגבי תביעות זהות ברשויות שונות.

מדובר בחוב בגין ארנונה על סך נומינלי של כ-40 אלף שקל שצבר הנפטר כלפי רשות מקומית עוד בשנת 1990. בשנת 1996 זכתה הרשות בפסק דין נגד הנפטר, ומכור חו נקטה בהליכי הוצאה לפועל נגדו. בשנת 2009 נפטר האב, ובהמשך התברר לעירייה כי בנו הוא יורשו מכות צו ירושה.

הרשות טענה בתביעה שהגישה כי על פי הוראות חוק הירושה, קמה לבן חובה בגין חובות האב, ובמסגרת כך, גם בגין חוב הארנונה כלפי הרשות – זאת לפחות עד לגובה החלק שבעיזובו אשר ירש הנתבע מאביו. הבן טען שהוא לא צריך לשלם את החוב, בין השאר בטענה כי לא היה מודע כלל שיש חוב כזה.

בית המשפט קבע כי מאז שנפתח תיק ההוצאה לפועל בשנת 1997 ועד לפטירתו של האב המנוח, בשנת 2009, נקטה הרשות בסחבת בחוסר מעש מתמשך בנוגע לגביית החוב, ולא ביצעה פעולות בסיסיות שהיה

במקרה זה כי אמנם לא בוצעה אכיפה מינהלית במשך שנים רבות, אך בסופו של דבר "התעוררה" מחלקת הגבייה ברשות והחליטה לגבות את החוב, על אף שעברו למעלה מ-15 שנה. שנית, יש לשים לב להתנהלות הבעייתית של הרשות, וניתן רק לתאר מה היה קורה אילו לא היה הנפטר מסתייע בייצוג משפטי נאות (אפשר שהיה נאלץ לשלם חוב הגבוה פי כמה ממה ששילם). עוד ניתן ללמוד על החשיבות שיש לעריכת בירור באשר לחובותיו של המוריש לפני חלוקת העיזובו, על מנת למנוע ייחוס חובות העיזובו ליורשים בעתיד.

פיים, כגון חשבון הבנק של האב, אשר יכלו לשמש לכיסוי החוב של האב כלפי הרשות. בשל כך פסק בית המשפט כי הבן צריך לשלם את הסכומים הנומינליים שנפסקו בפסק דין המקורי, קרי 40 אלף שקל, עם הצמדה וריבית חלקית, ובסך הכל 80 אלף שקל – וזאת לעומת תביעה בסך למעלה מ-400 אלף שקל שהוגשה נגדו.

עו"ד טיקוצקי מצביע על מספר עובדות שיש לתת עליהן את הדעת: ראשית, ניתן להסיק ממקרה זה שהרשויות המקומיות אינן ששות לוותר בקלות על חובות ארנונה ישנים, ולחלקן התנהלות בעייתית עד כדי רשלנות. לדבריו ניתן לראות

באפשרותה לבצע לצורך הגבייה. הסחבת גרמה בסופו של דבר לחוב לתפוח אל למעלה מפי 10 מערכו הראשוני. בשל כך קבע בית המשפט כי בהתנהגות בלתי סבירה זו של הרשות יש לראות משום התנהלות חסרת תום לב. בנוסף, קבע השופט כי הנתבע לא היה מודע לחוב של אביו כלפי העירייה, וכי גם אילו היה יודע על כך, אזי נוכח העדר נקיטת פעולות ממשיות מצד העירייה, רשאי היה להניח כי הרשות ויתרה על החוב.

עם זאת, לא מצא בית המשפט לנכון לפטור לחלוטין את הנתבע מסכום החוב, שכן לצד הדירה, הוא ירש גם נכסים נוספים